

4 352. 06 10
ЗАПИСКИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА
том CLIII випуск IV
ПРАЦІ ФІЛОЛОГІЧНОЇ СЕКЦІЇ ЗА РЕД. ЯРОСЛАВА ГОРДИНСЬКОГО
Mitteilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lwiw (Lemberg)
Band CLIII Heft IV

ІВАН ОГІЄНКО
ЗАГУБЛЕНА УКРАЇНСЬКА ГРАМОТА
ПОЛОВИНИ XV ВІКУ

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІРИКИ XVII ВІКУ
ДВА „СТАРОВІТСЬКІ ОТСЕНАШІ“ З ЧАСУ ШАШКЕВИЧА
КИРИЛО СТУДИНСЬКИЙ
ПСЕВДО-ПОСЛАНІЄ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА
ГАЛИЧАНИ В ГОСТИНІ У М. МАКСИМОВИЧА 1872 Р.

IVAN OHIJENKO
EINE VERLORENE UKRAINISCHE URKUNDE AUS DER HÄLFTE
DES XV JAHRHUNDERTS

MICHAEL WOSNIAK
AUS DER UKRAINISCHEN LYRIK DES XVII JAHRHUNDERTS
Zwei „altertümliche Vaterunser“ 1830-er JJ.

CYRILL STUDYNŠKYJ
VERMEINTLICHE EPISTEL VON M. ŠASKEVYČ
EIN BESUCH DER GALIZ. UKRAINER BEI M. MAKSYMOWYČ

У ЛЬВОВІ 1935
НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ
З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові

2

44.4-0 + Ш15(2-46)-3

Львівська
АН УРСР

БІБЛІОТЕКА
Гр. наук
Погодолов Академія
Львів

~~24.352~~

Загублена українська грамота половини XV віку.

Палеографічно-лінгвістичний нарис.

Подав
Іван Огієнко.

I.

Проф. В. Розов у своїй праці: „Українські грамоти“, Київ, 1928 р. під ч. 92 на ст. 168—169 передрукував із відомої праці А. В. Уляницького мировий лист поміж Яном Бучацьким та молдавським канцлером Михайлом, передрукував просто з Уляницького, хоч і свідомий був того, що видання це мало наукове. Іншої ради для В. Розова не було, бо оригіналу розшукати він не міг: „гдѣ оригіналь, не извѣстно“, пише автор на ст. 168. Звичайно, жадного опису цього документу Розов не дав, бо самого оригіналу не бачив; ніякого опису не дав, своїм звичаєм, і А. Уляницький.

Не знаю, чому власне В. Розов не розшукав був оригіналу, бо жвін знаходився там, де й усі інші акти, що їх видав А. Уляницький, — у Московськiм Головнiм Архiвi Мiнiстерства закордонних справ. Я знайшов тепер оригінал цієї цікавої й цінної грамоти, яку й видаю тут, даючи до того докладний опис її з самого первотвору.

Цікава доля нашої грамоти. Віки вона переховувалася в польськiм Короннiм Архiвi в Краковi, і тільки 1765 р. з наказу короля цей Коронний Архiв привезено до Варшави. 1794 року, як Суворов узяв Варшаву, Архiв цей помандрував до Петербургу, а пізніше дипломатичні акти, а між ними й наша грамота (лист), передано до Москви, до Головного Архiву Мiнiстерства закор-

Львівська бібліотека
АН УРСР
№ И 60.563

7222

ЛНБ України
ім. В. Стефаника
5352135